

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 338/09-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. M. a J. M., obaja bytom K., a V. M., K., zastúpených advokátom JUDr. M. S., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť A. M., V. M. a J. M., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987, **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Sťažnosť A. M., V. M. a J. M. vedenú pod sp. zn. III. ÚS 338/09 **s p á j a** na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp. zn. III. ÚS 283/09, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 283/09.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2009 doručená sťažnosť A. M., V. M. a J. M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987.

Sťažovatelia sú právnymi nástupcami po nebohom J. M., ktorý bol označený ako odporca v 21. rade podaním navrhovateľa z 23. decembra 2003. Konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam začalo pred okresným súdom ešte 27. novembra 1987.

Sťažnosť ďalej obsahuje podrobnú chronológiu procesných úkonov konania a vyplýva z nej, že predmetné konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené. Sťažovatelia podali 27. júla 2009 predsedovi okresného súdu aj sťažnosti na prietahy v konaní. Posledným úkonom vykonaným okresným súdom bolo určenie termínu pojednávania na 8. október 2009.

V závere sťažovatelia poukazujú na 22-ročnú dĺžku vedeného konania, ktorú považujú za neprimeranú, a v závere preto navrhuje ústavnému súdu, aby nálezom rozhodol o vyslovení porušenia základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987, prikázal okresnému súdu konať ďalej bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému v sume 6 000 € a zaviazal okresný súd k úhrade trov konania sťažovateľov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach sťažnosti a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku).

Zo spisov ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 283/09 a sp. zn. III. ÚS 338/09 vyplýva, že sťažnosti sťažovateľov vedené pod uvedenými spisovými značkami spolu právne a skutkovo súvisia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde, ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa ustanovenia § 112 ods. 1 OSP môže ústavný súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Predmet konania o sťažnosti sťažovateľov skutkovo a právne súvisí s vecou vedenou na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 283/09, preto ústavný súd rozhodol o spojení vecí tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2009